

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 28 augustus 2009, ontvangen 2 september 2009 van X, hierna te noemen appellante, tegen het besluit d.d. 24 augustus 2009 van de examencommissie van de Faculteit Economie en bedrijfswetenschappen waarbij haar een negatief bindend studieadvies (BSA) voor de Bacheloropleiding International Business werd gegeven.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 3 september 2009 laten weten appellante op 20 augustus 2009 naar aanleiding van haar bezwaarschrift tegen het voornemen tot een negatief BSA gehoord te hebben en geen mogelijkheid te zien tot een minnelijke schikking van het geschil. De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 3 september 2009 ter inzage gelegen.

Op 10 september 2009 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante, vergezeld door haar vader, aanwezig. Namens verweerster verscheen X. Tijdens de zitting zijn beide partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante geeft aan gedurende het studiejaar 2007/2008 de bacheloropleiding Bedrijfseconomie te hebben gevolgd en daarvoor een negatief BSA te hebben gekregen. Vervolgens heeft ze voor de bacheloropleiding International Business (IB) gekozen. Op basis van behaalde resultaten bij de opleiding Bedrijfseconomie heeft ze voor de studie IB voor een aantal vakken vrijstellingen gekregen. Van de zeven te behalen vakken heeft ze afgelopen studiejaar vier vakken behaald. Appellante geeft aan dat dit studieresultaat te wijten is aan ziekte, een onterechte fraudebeschuldiging en onjuiste en onvolledige informatieverstrekking door de studieadviseur. Voor wat betreft ziekte geeft ze aan dat ze een zwak fysiek gestel heeft, het afgelopen studiejaar regelmatig last had van een ontsteking en dat uiteindelijk ook sporen van de ziekte van Pfeiffer in haar bloed zijn aangetroffen. Daar kwam dan nog bij dat zij in maart en april van dit jaar in grote onzekerheid en angst heeft verkeerd betreffende een onterechte fraudeverdenking bij het tentamen 'Statistiek'. Zij is van mening dat het ongepast en niet conform de regels betreffende fraude is dat, zonder dat zij er door verweerster van op de hoogte werd gesteld, een onderzoek naar vermeende door haar gepleegde fraude was gestart. Bovendien werd zij door de studieadviseur op het verkeerde been gezet omdat zij, zoals appellante aangeeft, haar had gemeld dat ze voor de BSA norm vier van de zeven openstaande eerstejaarsvakken diende te behalen in plaats van het correcte: 60 % van de openstaande verplichte eerstejaarsvakken. Bovendien is ze van mening dat aangezien ze meerdere malen met haar studieproblemen bij de studieadviseur is geweest deze haar had moeten doorverwijzen naar de studentendecaan. Zij doet dan ook een beroep op bijzondere omstandigheden waardoor de studie vertraging heeft opgelopen.

Verweerster voert aan dat zij het door haar verstrekte BSA wil handhaven, omdat appellante haar er niet van heeft kunnen overtuigen dat de persoonlijke omstandigheden conform artikel 5.5 lid 3c van de Onderwijs- en Examenregeling 2008-2009 Bacheloropleidingen, hierna te noemen de

regeling, van toepassing zijn. Appellante is aldus verweerster op 3 juni 2009 bij de studieadviseur geweest omdat zij studieproblemen ondervond. Appellante bracht daarbij voor het eerst een medisch probleem ter sprake onder overhandiging van een schriftelijke medische verklaring. Uit deze verklaring blijkt wel dat appellante fysieke problemen heeft ondervonden, maar niet dat appellante zodanig door ziekte verhinderd was en/of nog zou worden, zodat zij daardoor langer dan een korte tijd studieproblemen zou ondervinden. De studieadviseur heeft daarvoor dan ook naar een korte termijn oplossing gezocht. Dit heeft geresulteerd in de vrijstelling voor de assignment van het vak 'International Economics'. Aangezien er op 3 juni ook door appellante geen aanwijzing gegeven werd dat sprake zou zijn van langdurige studieproblemen heeft de studieadviseur appellante niet doorverwezen naar de decaan. Verweerster geeft daarbij aan dat het studenten bovendien volkomen vrij staat zelfstandig contact op te nemen met de studentendecaan, indien ze structurele studieproblemen ondervinden.

Voor wat betreft de fraudeverdenking is na uitvoerig en zorgvuldig onderzoek door verweerster vastgesteld dat appellante geen enkele blaam treft. Appellante heeft op 23 maart 2009 op haar vraag aan de docent waarom haar geen cijfer voor het afgelegde tentamen 'Statistiek' toegekend was, vernomen dat er van de zijde van de surveillanten bij het tentamen bij verweerster een fraudeverdenking gemeld was. Op 24 maart 2009 heeft de docent haar vervolgens via email aangegeven "maak je geen zorgen als je hier inderdaad niets van weet". Nadat appellante daarover op 23 april 2009 informatie heeft ingewonnen bij de studieadviseur is ze voor zover mogelijk eveneens door haar gerustgesteld en geadviseerd het van zich af te zetten en door te gaan met de studie. Verweerster betreurt het in hoge mate dat appellante naar achteraf bleek onterecht verdacht werd, niet tijdig op de hoogte gesteld werd van deze verdenking en vanwege het zorgvuldig uit te voeren onderzoek twee maanden in onzekerheid heeft verkeerd. Verweerster geeft echter aan dat, hoe betreurenswaardig ook, dit voorval niet valt onder de categorie persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 5.5 lid 3c van de regeling. Ook heeft appellante verweerster er niet van kunnen overtuigen dat zij geldige redenen had pas in deze laatste fase van het studiejaar een beroep te doen op persoonlijke omstandigheden. Zoals appellante zelf aangeeft heeft zij reeds eerder een negatief BSA ontvangen en was zij daardoor, naast de schriftelijke en mondelinge informatieverschaffing daarover aan het begin van het studiejaar, op de hoogte. Ook bij het verlenen van de vrijstellingen wordt gewezen op de consequentie voor het te behalen aantal studiepunten voor de BSA-norm. Eind januari 2009 is appellante er bovendien in de brief betreffende het voorlopige BSA-advies over geïnformeerd dat ze gezien haar vrijstellingen 60% van de nog openstaande studiepunten voor de verplichte eerstejaarsvakken diende te behalen. Verweerster geeft aan dat bijzondere omstandigheden in een zo vroeg mogelijk stadium bij de decaan gemeld moeten worden, zodat deze de omstandigheden beter kan toetsen en volgen. Verweerster laat zich in dezen leiden door het advies van de studentendecaan. Bovendien is het bij een late melding niet meer mogelijk om eventuele adviezen te geven en maatregelen te treffen, bedoeld om de studie zo goed mogelijk doorgang te laten vinden.

Na kennisneming van de gedingstukken, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

De bacheloropleiding International Business is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan worden gegeven.

Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een afwijzing slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur (in casu de examencommissie), met inachtneming van zijn of haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Studenten die een beroep willen doen op persoonlijke omstandigheden worden verwezen naar de studentendecaan, die, gehoord de student, een advies uitbrengt aan de examencommissie. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd wordt, leidt vervolgens tot een uitstel van het BSA. Artikel 5.5 lid 3c in de desbetreffende regeling geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke omstandigheden die in aanmerking komen bij bindend studieadvies. Appellante beroept zich op bijzondere omstandigheden, namelijk ziekte, een ontrecte fraudeverdenking en onvolledige en onjuiste informatieverschaffing door de studieadviseur, om uitstel van het BSA te verkrijgen.

Het college stelt vast dat verweerster jegens appellante zeer onbehoorlijk heeft gehandeld door geen proces verbaal op te maken van de fraudeverdenking en het voorgeschreven protocol niet te volgen waardoor appellante vanaf 23 maart 2009 tot 21 mei 2009 in onzekerheid heeft verkeerd. Zowel de docent op 24 maart als de studieadviseur op 23 april hebben appellante gerust proberen te stellen, maar het college kan met appellante meevoelen dat het een heel vervelende periode voor haar is geweest. Het college constateert echter dat voornoemde omstandigheid niet zonder meer een persoonlijke omstandigheid in de zin van art. 5.5 lid 3c van de regeling is op grond waarvan verweerster tot uitstel van BSA had moeten besluiten.

Voor wat betreft de informatieverschaffing betreffende het BSA is gebleken dat verweerster naast de algemene mondelinge en schriftelijke informatie die de faculteit daarover aan de desbetreffende studenten verstrekt, appellante persoonlijk gemeld heeft wat gezien de haar toegekende vrijstellingen de voor haar geldende norm zou zijn. Appellante heeft het college er niet van kunnen overtuigen dat de informatieverschaffing daarover onjuist of onvolledig zou zijn geweest. Gezien het feit dat ze reeds bij een eerdere studie een negatief BSA door verweerster toegekend heeft gekregen heeft het college de indruk dat appellante van de BSA-norm op de hoogte was cq. had moeten zijn.

Het college overweegt dat verweerster uit de medische verklaring is gebleken dat appellante ziek is geweest tijdens (een gedeelte van) het studiejaar.

Het college acht het aannemelijk dat appellante daardoor althans een gedeelte van het studiejaar gehinderd is. Appellante heeft dit gezondheidsprobleem echter pas voor het eerst op 3 juni 2009 bij de studieadviseur ter sprake gebracht. De studieadviseur heeft daarop, omdat zij het als een kortdurend probleem meende te kunnen interpreteren, een korte termijn oplossing geboden in de vorm van een vrijstelling van de assignment voor het vak 'International Economics'. Het college heeft op basis van de schriftelijke stukken en het gestelde tijdens de zitting niet de indruk gekregen dat de studieadviseur had moeten begrijpen, zoals appellante tijdens zitting aangaf, dat het gezondheidsprobleem structureel was en haar had moeten doorverwijzen naar de studentendecaan. Daarnaast heeft appellante tijdens de hoorzitting zelf aangegeven dat ze in de op dat moment volgende tentamenperiode nog een groot aantal studiepunten kon behalen, waardoor ze in de gelegenheid was alsnog de BSA norm te halen. Bovendien had appellante, mocht zij van mening zijn geweest dat zij een structureel gezondheidsprobleem had waardoor ze weinig studiepunten kon behalen, de studieadviseur hierop kunnen aanspreken of zelf het

initiatief kunnen nemen om de studentendecaan te raadplegen. Derhalve heeft zij niet voldaan aan het vereiste, gesteld in art. 5.5 lid 3c van de regeling, dat de persoonlijke omstandigheden zo spoedig als redelijkerwijs verwacht mag worden door de student zelf of namens hem aan de studentendecaan en/of studieadviseur zijn gemeld.

Verweerster heeft er in dit verband terecht op gewezen dat zij bij een tijdige melding belang heeft, omdat haar door de late melding de gelegenheid wordt ontnomen het causale verband tussen de persoonlijke omstandigheden en het verloop van de studie te laten toetsen en juist dit causaal verband is cruciaal om uitstel van de BSA te verlenen.

Het college komt derhalve tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen en acht het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 10 september 2009 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter